

Jernej Forbici in Marika Vicari

Krajina in spomin

Landscape & Memory

6. 11.–23. 11. 2019

artKIT, Glavni trg 14, Maribor

„Medtem ko se je svet znašel na točki skorajšnjega ne-povratka in so vse misli usmerjene v okoljska vprašanja in varovanje narave; medtem ko znanstveniki opisujejo apokaliptične scenarije o tem, kaj se bi, ali se bo zgodilo, če se trenutna povprečna temperatura dvigne za stopinjo ali dve, Jernej Forbici in Marika Vicari, vsak na svoj način, opisujeta svoj odnos do krajine.

Marika Vicari v razstavi premierno prikazuje novo serijo del na papirju, s katero je pričela letos poleti na rezidenci v Parizu, v katero vnaša kolorit, kar je redkost v njenem, večinoma črno-belem likovnem svetu, in svetlobne objekte, katerim se ob risbi posveča v zadnjih letih.

Jernej Forbici, sicer prvinsko slikar, pa je za ogled izbral predvsem objekte umrle narave, uskladiščene v smolo, del njegove zbirke rastlin, serijo fotografij Instax in manjša slikarska dela iz serije Documents.“

Ustvarjata, sestavljata, postavljata, slikata, rišeta, pišeta, mislita pokrajine. Naravo. Čisto, brez favne. Samo flora. Kot Jernej Forbici v svojih slikah upodablja osamelo krajino in izkaže brezčasnost, nekakšno stalkerjevsko preteklost-prihodnost na opazovalskem pikniku ob robu ceste, se Marika Vicari znajde v barviti in cvetoči naravi, ki jo lahko vonjamo v enostavnosti in pestrosti, zaznavnosti in skritosti, v videnju in vedenju zazveni harmonija občutkov. Njena nežnost, s katero dihajo in navdihujejo primarne barve, se zarisuje v črtah obzorij, ki so nam dana. Njegov kolorit se postavi kot oznaka, nakazujoča krajina, emblem, ki v prostorskih namestitvah dobi resnično podobo, ki spominja.

Ujetost podob, ostalost spominov, prenos nekdanjega v zdaj, se v delih Marike in Jerneja razgrinja v podobi čuječe naravnosti, ki nas obzame z vsemi čuti. Prepusti nas domišljiji in zavedanju. Krajine se navidezno spreminjajo, tukajšnjost ostaja enaka. Evoluira in evolvirava. Pa revolvira, se obrača. In morda vrača. V okolju, ki nas obkroža na razstavi Krajina in spomin, so spomini živi in prav krajine jim podarjajo življenje. Da bi se lahko spominjali. In pomnili. V ciklih, biciklih in triciklih. Instalacije postanejo konstelacije, skozi katere diha življenje, se prenaša iz umetniškega v naravno, vzpostavi v prostoru in vabi. Cikel se nikdar ne zaključi. Krog pač.

V delih Marike Vicari in Jerneja Forbicija se preplet umetnice, slikarke, risarke in umetnika, slikarja, kiparja, videasta razgalja ob sprehodih skozi njune ambiente. Krhke v svoji naravnosti in pogumne v umetnosti. Pokazujoč prehode med zunaj in znotraj. Slika, krajina, motiv ... poteza, barva, motiv. Od začetka do konca. Sprejemanje. Predstavljanje. Sestavljanje. Iz enega, likovnega okolja v drugega, grajenje skupnega v sočutju, sospoznanju in sobivanju. Material je narava in narava je umetnost. Najpristnejša in najbolj naša. Okolje smo mi, kot je tudi umetniški izraz Marike in Jerneja njun. Z vsemi posebnostmi in različnostmi vred, z lastnimi izraznostmi in poetikami, z raznimi mediji. A s pogledom v prostor, ki omogoča enakovrednosti in z zavedanjem časa.

Celovitost njunega razstavljanja je v povezovanju samih sebe. V razumevanju bližnjega in bližnje in daljnega in daljne. Prefinjenost, natančno nameščanje umetnin in uporabnih predmetov, živega in preteklega postane svojevrsten umetniški kabinet sedanosti. Scena nekega umetniško-znanstvenega filma, ki prevzame znane oblike in si oprta življenje v vseh njegovih (pris)podobah. Zavzame razmerja vzajemnega odpiranja in prepuščanja. Umetnost se posveti naravi, slike odpira svetloba luči, prostor povzema zvoke prihajajočih in odhajajočih. Dela postajajo elementi strukture, ki se razširja s pogledi in pogloblja z občutki. Enakomernost razporeditve zbira posamezne otoke v reki razstave, da se izlije v ocean spoštovanja raznoterih umetniških pristopov.

Ko se najdemo v prostoru in se ozremo po razstavljenih delih, se sprva zazdi, da smo prišli domov. Kjer nas nihče ne čaka niti pričakuje, toda čuti. Odziva se na dražljaje, ki jih spreminja v slike, ki jim gradi okolja, ki jih sliši, vidi in osvetljuje. Na slikah so vidne poti, gube tal, odtisi prehojenega, četudi nikogar že dolgo ni več ne tam ne tukaj. Ostaja tihota, mirnost, spokojnost stvarnosti in stvarjenega. Brezciljnost sočasnega. Sinteza enkratnega. Kot sprehod v ozarjenih sanjah, ki kažejo pot. Kot svetloba v jutru, ki prebuja oblake. Kot pripoved med dvema, ki govorita svoj jezik in upodabljata odsotnost, vedoč, da smo tam bili.

Umanjkanje figure, ki bi utelesila sočasnost obstoječega in minulega, posrka ambient in povzame stanja iniciacije in sublimacije. Vendar ne kot vzpodbuda za pobeg, ampak za soočenje z nami, s seboj, in ne kot priložnostni nadomestek, temveč priložnost za spoznavanje. Morda tudi za spoznanje. A brez obveznosti. Stopiti v umetniški prostor Marike in Jerneja je znajti se na tej in na oni strani, nekje pred in za, nekje vmes in notri, a prav tam, kjer se vidimo in kar čutimo. Odpirata nam vrata v njune prostore, preddverja in sobane, odkrivata vrtove in parke, v katerih nas že dolgo več ni.

— Peter Tomaž Dobrila

Jernej Forbici se je rodil leta 1980 v Mariboru (Slovenija). Diplomiral je iz slikarstva (z odliko) pri prof. Carlu Di Racu na Akademiji za likovno umetnost v Benetkah, nato pa magistriral iz disciplin vizualne in uprizoritvene umetnosti. Od leta 1999 je svoje delo predstavil na številnih samostojnih in skupinskih razstavah v različnih evropskih državah, v ZDA, Kanadi, Argentini in na Kitajskem. Povabljen je bil k sodelovanju na naslednjih bienalih: Hicetnunc, Pordenone (2003), IBCA, Mednarodni bienale sodobne umetnosti v Pragi, Nemški paviljon (2005), Accade, 52. Beneški bienale (2007), 54. Beneški bienale, paviljon Arsenale (2011). Leta 2009 mu je Akademija likovnih umetnosti v Benetkah posvetila retrospektivo v Magazzini del Sale, katero je kuriral Carlo Di Raco. Leta 2011 je bil po objavi svoje prve monografije in predstavitvi petih retrospektiv v Italiji in Sloveniji povabljen k sodelovanju na razstavi *Il fuoco della natura* v Trstu. Leta 2012 je prejel štipendijo slovenskega ministrstva za kulturo in možnost umetniškega bivanja v Londonu, kjer se je posvetil študiju angleških mojstrov. Od leta 2013 do 2018 je predstavil različne projekte v zasebnih galerijah in javnih ustanovah v Sloveniji in tujini (Benetke, Varese, Milano, Pariz, Latina, Piacenza, Montesarchio, Dunaj, Maribor in Luksemburg). Leta 2017 je med drugim ustvaril projekt *Before It Comes Next*, razstavljen v galeriji Romberg v Latini, leta 2018 pa projekt *Welcome to the Final Show* v galeriji Punto Sull'Arte v Vareseju in nato v Galeriji mesta Ptuj v Sloveniji. Letos je svoje delo predstavil tudi na samostojni razstavi v New Yorku v galeriji Hugo z naslovom *Long Gone*, katero je kuriral Reco Sturgis in na skupinski razstavi *Nezaslišani svet*, ki ga imam v glavi, kustosa Marka Košana v Koroški galeriji likovnih umetnosti v Slovenj Gradcu. Njegova dela so danes prisotna na številnih razstavah, sejmihi, v institucijah in zbirkah po svetu. Trenutno živi in dela med Strniščem (SI) in Vicenzo (IT).

Marika Vicari se je rodila leta 1979 v Vicenzi (Italija). Leta 2003 je diplomirala z odliko iz slikarstva (pri prof. Carlu Di Racu) na Akademiji za likovno umetnost v Benetkah, nato pa leta 2005 magistrirala iz vizualne umetnosti na Univerzi za arhitekturo v Benetkah na Fakulteti za oblikovanje in umetnost. Študirala in delala je na site-specific projektih z umetniki, kustosi in mednarodnimi fotografi, med katerimi so: Hans Ulrich Obrist, Lewis Baltz, Guido Guidi, Mona Hatoum, Antoni Muntadas, Armin Linke in Angela Vettese. Od leta 2000 je bila izbrana za številne samostojne in skupinske razstave v Evropi, ZDA, Mehiki, Braziliji, Kanadi in na Kitajskem. Leta 2008 je spoznala Ermanna Olmija, za katerega je ustvarila grafično mapo. Eno od del je mesto Asiago izbralo in mu ga podelilo kot nagrado ob prejemu Zlatega leva za kariero na Beneškem filmskem festivalu. Med večjimi razstavnimi projekti / serijami so *As I Walk*, ki je bil predstavljen v letih 2011 in 2013 v Galeriji l'Occhio v Benetkah in v Galeriji Tenzor na Ptuj, in projekt *Populus Tremula*, predstavljen leta 2008 na samostojni razstavi v Galeriji Kro Art na Dunaju, kateremu so sledile pomembne skupinske razstave kot npr. *Nature.PUR.2010*, v *Kunstlerhaus* v Celovcu (2010) in serija razstav *Jahr des Waldes* (2010) v *ZS Art* na Dunaju, *Landmuseum* v Sankt Pöltnu in v *Klosterneuburgu* (Avstrija). Leta 2012 prične sodelovati z Galerijo Punto Sull'Arte, kjer se je do danes predstavila na dveh samostojnih in mnogih skupinskih razstavah, ter kmalu zatem z galerijo Romberg iz Latine, ki ji je leta 2015 organizirala večjo predstavitev na razstavi *Nothing Is Yelling At You* v *Officina delle Zattere* v Benetkah. Leta 2016 je bilo njeno delo izbrano za samostojno predstavitev na pomembnem italijanskem festivalu sodobne umetnosti *Selvatica*, kjer se predstavila v *Palači Gromo Lossa*, v Bielli. Njena dela so umeščena v javne in zasebne zbirke v Evropi, Kanadi, ZDA in Združenih arabskih emiratih. Redno sodeluje na umetniških sejmihi v Evropi in Kanadi. Trenutno živi in dela v Vicenzi (Italija).

Jernej Forbici in Marika Vicari:
Krajina in spomin / Landscape & Memory

Odprtje razstave: sredo, 6. 11. 2019, ob 19. uri
Na ogled do 23. 11. 2019

artKIT / Glavni trg 14, Maribor
torek–petek: 10.00–13.00 in 17.00–19.00,
sobota: 10.00–13.00